

РЕКОМЕНДАЦІЇ

щодо проведення попередньої експертизи атестаційних справ здобувачів учених звань доцента, професора, старшого дослідника в Національному технічному університеті України „Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”, укладені на основі положень Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 року № 656 зі змінами, внесеними Постановою Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 308.

1 Підстави для присвоєння вченого звання професора (по кафедрі).

Вчене звання професора (по кафедрі) присвоюється працівникам закладів вищої освіти:

- 1) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;
- 2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі –ЄС), з підтвердженням перебування за кордоном або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

- 4) які мають:

- стаж роботи не менш як 10 років на посаді асистента, викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у т.ч. останній календарний рік на одній кафедрі (одного навчального закладу) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою (до педагогічного стажу не зараховуються аспірантура і докторантура);

- навчально-методичні та наукові праці, які опубліковані після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш як 10 праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов (тези доповідей конференцій не враховуються).

Здобувачі вченого звання професора повинні дотримуватися таких вимог:

- викладати основні лекційні курси на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри;

- наукові та навчально-методичні праці мають відповідати профілю кафедри, а також курсам, які читає здобувач;

- спеціальність, за якою отримана вища освіта або за якою присуджений науковий ступінь, має відповідати профілю кафедри (факультету).

При обговоренні кандидатури щодо присвоєння вченого звання професора на засіданні Вченої ради університету береться до уваги такий показник, як участь у підготовці наукових кадрів. (докторів філософії та докторів наук).

2. Підстави для присвоєння вченого звання професора працівникам наукових установ

Вчене звання професора присвоюється працівникам наукових установ:

1) які працюють у наукових установах Національної академії наук та національних галузевих академіях наук іншого підпорядкування , **наукових підрозділах закладів вищої освіти** на посадах завідувача (начальника) наукового відділу, відділення, сектору, лабораторії, головного наукового співробітника, провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника або директора, заступника директора, вченого секретаря;

2) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

3) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

4) які мають :

- стаж наукової та науково-педагогічної роботи не менш як 10 років, у тому числі останній календарний рік на одній із зазначених вище посад;

- наукові праці, опубліковані після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше трьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, які не є перекладами з інших мов (за рішенням вченої ради закладу вищої освіти відсутність достатньої кількості таких наукових праць може бути замінена публікацією монографії англійською мовою в одному з міжнародних видавництв, перелік яких визначається рішенням вченої ради);

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш як 10 праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов (тези доповідей конференцій не враховуються);

5) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, з підтвердженням перебування за кордоном або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

6) які підготувати не менш ніж трьох докторів філософії (кандидатів наук).

Рішення вченої ради при присвоєнні вченого звання професора працівникам наукових установ (зі спеціальності) приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників цієї наукової установи – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно звання професора.

3. Підстави для присвоєння вченого звання професора (по кафедрі) працівникам закладів освіти, яким не присуджено ступінь доктора наук

Вчене звання професора як виняток присвоюється працівникам закладів вищої освіти:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук);

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які провадять навчальну діяльність не менш як 15 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою (до педагогічного стажу не зараховуються аспірантура і докторантура);

4) які мають:

- навчально-методичні та наукові праці, опубліковані у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) періодичних виданнях, у тому числі не менше чотирьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, які не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов;

5) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, з підтвердженням перебування за кордоном або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

6) які підготували не менше трьох докторів філософії (кандидатів наук).

Здобувачі вченого звання професора повинні дотримуватися таких вимог:

- спеціальність, за якою отримана вища освіта або за якої присуджено науковий ступінь, має відповідати профілю кафедри (факультету);

- викладати основні лекційні курси на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри;

- наукові та навчально-методичні праці повинні відповідати профілю кафедри, а також курсам, які читає здобувач.

4. Підстави для присвоєння вченого звання доцента (по кафедрі)

Вчене звання доцента присвоюється працівникам вищих закладів освіти:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, з підтвердженням перебування за кордоном, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують; або взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС, з підтвердженням перебування за кордоном;

3) які мають:

- стаж роботи не менш ніж п'ять навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у т.ч. останній календарний рік на одній кафедрі (одного навчального закладу), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою (до педагогічного стажу не зараховуються аспірантура і докторантура);
- навчально-методичні та наукові праці, які опубліковані після захисту кандидатської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних рецензованих фахових виданнях, з яких не менше однієї публікації у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;
- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш ніж 10 праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов (тези доповідей конференцій не враховуються).

Здобувачі вченого звання доценте повинні також дотримуватися таких вимог:

- спеціальність, за якою отримана вища освіта або за якою присуджено науковий ступінь, має відповідати профілю кафедри (факультету);

- викладати основні лекційні та практичні курси на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри;

- наукові та навчально-методичні праці повинні відповідати профілю кафедри, а також курсам, які читає здобувач.

5. Підстави для присвоєння вченого звання доцента діячам мистецтв

Вчене звання доцента присвоюється працівникам вищих навчальних закладів:

1) які мають:

- почесні звання „Народний артист України”, „Народний художник України”, „Народний архітектор України”, „Заслужений діяч мистецтв України”, „Заслужений артист України”, „**Заслужений художник України**”, „Заслужений архітектор України”, „Заслужений працівник культури України”, „Заслужений майстер народної творчості України”;

- стаж роботи не менш ніж п'ять навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, у т.ч. останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

- стаж роботи не менш як рік після присвоєння зазначеного почесного звання,

- значні особисті творчі досягнення, зокрема в образотворчій сфері (персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів);

- наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних наукових виданнях інших держав.

Здобувачі вченого звання доцента повинні дотримуватися таких вимог:

- викладати навчальні дисципліни на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри ;

- особисто підготувати не менш як трьох лауреатів міжнародних або державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів;

- якщо немає наукового ступеня кандидата наук, то необхідно надати такі документи: копію диплома про вищу освіту та документа, що є членом Спілки художників України.

6. Підстави для присвоєння вченого звання старшого дослідника (старшого наукового співробітника)

Вчене звання старшого дослідника присвоюється працівникам закладів вищої освіти та наукових установ, зарахованих на посади після обрання за конкурсом чи в порядку атестації, зокрема за сумісництвом:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які мають:

- стаж наукової роботи не менш як п'ять років на посаді старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника, доцента, професора, заступника завідувача (начальника) та завідувача (начальника) науково-дослідного відділу (відділення, сектору, лабораторії), завідувача кафедри, призначені на посади ректора, проректора з наукової роботи, директора, заступника директора з наукової роботи, вченого секретаря, за умови успішної роботи на зазначених посадах не менше календарного року;

- наукові праці, опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих виданнях, з яких не менше двох публікацій у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш як 10 праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов (тези доповідей конференцій не враховуються);

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС з підтвердженням перебування за кордоном, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у зазначених країнах з підтвердженням перебування за кордоном.

Вчене звання старшого дослідника може бути присвоєно за спеціальністю, яка належить до іншої галузі, ніж галузь, у якій здобувачеві присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), за умови, що опубліковані наукові праці містять отримані здобувачем нові науково обґрунтовані результати, які у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для відповідної галузі знань.

Рішення вченої ради закладу вищої освіти або наукової установи про присвоєння вченого звання старшого дослідника (старшого наукового співробітника) приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників цього закладу вищої освіти або наукової установи – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та/або присвоєно вчене звання професора, доцента чи старшого дослідника (старшого наукового співробітника).

Якщо у закладі вищої освіти або науковій установі, в якій працює здобувач вченого звання старшого дослідника, немає достатньої кількості висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, то вчена рада може розглядати питання щодо присвоєння вченого звання здобувачу із врахуванням відгуків фахівців інших закладів вищої освіти або наукових установ відповідної галузі знань (науки).

Порядок розгляду атестаційних справ здобувачів учених звань доцента, професора, старшого дослідника

- 1) наукові та науково-педагогічні працівники можуть отримувати звання тільки за основним місцем роботи;
- 2) якщо на час атестації контракт або термін роботи здобувача на даній посаді закінчується, питання щодо присвоєння вченого звання розглядається тільки за умови продовження роботи на цій посаді;
- 3) здобувач ученого звання доцента або професора (по кафедрі) під час атестації має провести відкриту лекцію у присутності не менш як трьох викладачів і представника навчально-методичної комісії факультету (інституту);
- 4) кафедра, заслухавши на своєму засіданні звіт здобувача про навчально-методичну і наукову роботу та думку представника навчально-методичної комісії про відкриту лекцію, дає висновок щодо присвоєння вченого звання (по кандидатурі претендента проводиться відкрите голосування);
- 5) для науковців, які працюють у наукових підрозділах закладів вищої освіти, рекомендацію дає науковий підрозділ;
- 6) далі атестаційну справу здобувача розглядає рада факультету (інституту), куди структурно входить кафедра або науковий підрозділ, де працює здобувач, і на підставі обговорення її результатів таємного голосування, яке проводиться по кожній кандидатурі окремо, рекомендує чи не рекомендує претендента до присвоєння вченого звання (на засіданні повинно бути не менше двох третин від складу вченої ради, а позитивне рішення приймається, якщо за присвоєння вченого звання проголосувало не

менше трьох четвертих від присутніх на засіданні членів ради) ; за наявності позитивного рішення факультету (інституту) питання щодо рекомендації здобувача до присвоєння вченого звання доцента, професора, старшого дослідника передається на розгляд Вченої ради університету;

7) якщо здобувач вченого звання є членом ради, він участі у голосуванні по своїй кандидатурі не бере та не зараховується до кворуму, також не включається до складу лічильної комісії;

8) для науковців – рекомендацію на розгляд атестаційної справи Вченою радою університету дає науково-організаційна комісія Вченої ради університету;

9) в разі необхідності додаткового розгляду атестаційної справи служба вченого секретаря університету перед засіданням Вченої ради університету може звернутися до експертно-правової комісії та методичної ради університету за остаточним висновком по справі;

10) на підставі обговорення і позитивних результатів таємного голосування (щонайменше трьох четвертих від присутніх на засіданні) Вчена рада університету за наявності кворуму (не менш ніж 2/3 від усього складу ради) приймає рішення щодо присвоєння здобувачеві вченого звання, після чого документи оформлюються у службі вченого секретаря університету і надсилаються до МОН України.